

Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών: 9881/1979

Πηγή: Ε.Δ.Κ.Α. ΚΒ' 1980, σελ. 415

Εν αναγγελία ατυχήματος εις ΙΚΑ αναγκαία τυγχάνει η επίκλησις της ιδιότητος του παθόντος ως ησφαλισμένου και περιγραφή τούτου κατά τα εξωτερικά στοιχεία. Αλυσιτελώς προβάλλονται λόγοι ανωτέρας βίας μετά παρέλευσιν του εσχάτου ορίου των 60 ημερών.

Πρόεδρος: κ. Ι. ΤΑΜΒΙΣΚΟΣ

Εισηγητής: κ. Π. ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗΣ

Δικηγόρος: κ.κ. Κοκορομύτης, Κ. Μαλλούχος

Επειδή η υπό κρίσιν προσφυγή, διωκούσα την ακύρωσιν της υπ' αριθ. 131/1979 αποφάσεως της Δευτεροβαθμίου Ασφαλιστικής Επιτροπής Εφέσεων του ΙΚΑ Αθηνών, επί τω λόγω ότι, ουχί ορθώς και νομίμως εκρίθη η υπό του προσφεύγοντος υποβληθείσα δήλωσις περί επισυμβάντος αυτώ εργατικού ατυχήματος ως εκπρόσθεσμος, αρμοδίως φέρεται ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου προς συζήτησιν, δι' ην ετηρήθη η νόμιμος προδικασία, νομοτύπως δε και εμπροθέσμως ασκηθείσα, είναι τύποις δεκτή και εξεταστέα κατ' ουσίαν.

Επειδή, εν άρθρω 21 του δια της υπ' αριθμ. 57440 της 13.1.1938 αποφάσεως του Υπουργού εργασίας (ΦΕΚ 33 τ.Β') εγκριθέντος Κανονισμού Ασφαλιστικής Αρμοδιότητος κλπ. του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ένθα διαγράφεται η διαδικασία αναγγελίας του εργατικού ατυχήματος, ορίζεται ότι ο εργοδότης ή ο αντιπρόσωπος αυτού, ο ησφαλισμένος και εν αδυναμία η θανάτω τούτου, οι εξ αυτού έλκοντες δικαίωμα ο τας πρώτας βοηθείας παρασχών ιατρός, πας υπάλληλος του Ιδρύματος, λαβών ως εκ της υπηρεσίας του γνώσιν, υποχρεούνται να αναγγείλωσιν εις το Υποκατάστημα του Ιδρύματος παν ατύχημα κατά την εκτέλεσιν της εργασίας ή εξ αφορμής αυτής, επισυμβάν εις πρόσωπον υπαχθέν εις την ασφάλισιν. Περαιτέρω ορίζεται ότι η αναγγελία δέον να γίνηται εντός πέντε ημερών από του ατυχήματος και ότι η Τοπική Διοικητική Επιτροπή δύναται να δεχθή δηλώσεις γενομένας εκπροθέσμως οσάκις πείθεται ότι λόγοι εντελώς ανεξάρτητοι της θελήσεως των δηλούντων παρημπόδισαν την έγκαιρον δήλωσιν εκ του λόγου

όμως τούτου, η προθεσμία δεν παρατείνεται πέραν του εξηκονθημέρου από του ατυχήματος, εκτός εάν πρόκειται περί ατυχημάτων ών συνέπεια ήτο ο θάνατος, οπότε η προθεσμία προς αναγγελίαν δια την απόκτησιν συντάξεως δύναται να παρατείνεται μέχρι των δύο ετών.

Επειδή κατά την έννοιαν των ως άνω διατάξεων, θέσιν αναγγελίας του ατυχήματος επέχει και η εις τον αρμόδιον ιατρόν του ΙΚΑ δήλωσις του παθόντος περί του επισυμβάντος αυτώ ατυχήματος, ως επίσης δια την ταυτότητα του λόγου και εις ιατρόν του νοσοκομείου ή κλινικής συμβεβλημένων μετά του ΙΚΑ, δήλωσις αυτού. Δοθέντος όμως ότι το ατύχημα δέον όπως περιγράφηται, κατ' αρχήν κατά τα συνιστώντα αυτό εξωτερικά στοιχεία, μη αρκούσης της απλής μνείας των συμπτωμάτων της παθήσεως (Σ.τ.Ε. 1196/72, 1882/72 κλπ), αναγκαία τυγχάνει η επίκλησις της ιδιότητος του παθόντος, ως ησφαλισμένου του Ιδρύματος ούτως ώστε να υφίσταται περαιτέρω υποχρέωσις του ιατρού, ως και των υπηρεσιών του νοσοκομείου ή της κλινικής, προς αναγγελίαν του ατυχήματος εις το ΙΚΑ και περιγραφήν τούτου κατά τα εξωτερικά στοιχεία (Σ.τ.Ε 582/72, 1966/76 κλπ).

Επειδή, εν προκειμένω, εκ των στοιχείων του φακέλλου προκύπτουν κατά την κρίσιν του Δικαστηρίου τα εξής: Ο προσφεύγων, προσληφθείς κατά την 3.12.1973, ως τεχνίτης επιπλοποιός εις το εν Αγίω Δημητρίω Αττικής και επί της οδού Μενελάου αρ. 79 κείμενον εργαστήριον επίπλων των Γ.Δ. και Χ.Π. υπέστη κατά την 13.12.1973, ημέρα Πέμπτην και περί ώρα 9.30 εργατικόν ατύχημα, συνιστάμενον εις τον τραυματισμόν της αριστεράς του χειρός. Η ιατρική περίθαλψις του τραύματος τούτου παρεσχέθη, κατά το χρονικόν διάστημα 13.12.73 - 3.1.74, εις την ιδιωτικήν και μετά του ΙΚΑ συμβεβλημένην κλινικήν υπό τον διακριτικόν τίτλον "ΑΓΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ", εις ην κατεβλήθησαν υπ' αυτού τα αναλογούντα νοσήλεια, θεωρηθέντος ως ιδιώτου και ουχί ως ασφαλισμένου παρά τω ΙΚΑ, επί λόγω ότι, ως εκ της από 8.4.79 βεβαιώσεως της κλινικής ταύτης προκύπτει, "δεν είχε τακτοποιηθή το βιβλιάριον ασθενείας του ΙΚΑ". Την οικείαν δήλωσιν περί του ανωτέρω επισυμβάντος εργατικού ατυχήματος ο προσφεύγων υπέβαλε προς το Τοπικόν Υποκατάστημα ΙΚΑ Νέου Κόσμου την 13.5.1974, ήτοι μετά πάροδον πλέον των 60 ημερών από της ημερομηνίας καθ' ην επεσυνέβη το ατύχημα, ήτις και εκρίθη ως εκπροθέσμως υποβληθείσα υπό του Διευθυντού του ανωτέρω Υποκαταστήματος, υπό της κατόπιν ασκήσεως αιτήσεως θεραπείας

κατ' αυτής, εκδοθείσης οικείας αποφάσεως της ΤΔΕ του αυτού Υποκαταστήματος και υπό της κατόπιν ασκήσεως ως εφέσεως κατ' αυτής εκδοθείσης και νυν προσβαλλομένης αποφάσεως την ακύρωσιν της οποίας διώκει ο προσφεύγων δια της υπό κρίσιν προσφυγής, ισχυριζόμενος ότι αναγγελία εργατικού ατυχήματος εγένετο εμπροθέσμως δια της εκθέσεως των συνιστώντων τούτο εξωτερικών στοιχείων και περιστατικών εις τους ιατρούς κατά την νοσηλείαν του εις την ανωτέρω κλινικήν, επεχούσης, κατά τα νομολογηθέντα, θέσιν δηλώσεως εργατικού ατυχήματος, προς απόδειξιν δε τούτου προσήγαγε την από 8.4.1979 βεβαίωσιν της κλινικής ταύτης, εν η εκτίθενται επί λέξει: "Ως προκύπτει εκ των παρ' ημίν τηρουμένων στοιχείων ο Μετζελόπουλος Στυλιανός ενοσηλεύθη παρ' ημών από 13.12.1973 έως 31.1.1974 λόγω επαγγελματικού ατυχήματος..."

Επειδή, μετ' εκτίμησιν των ανωτέρω το Δικαστήριον λαμβάνον υπ' όψιν 1) ότι, η δήλωσις περί του επισυμβάντος εργατικού ατυχήματος εγένετο μετά πάροδον πλέον των 60 ημερών από της ημερομηνίας καθ' ην επεσυνέβη τούτο, γεγονός όπερ, ανεξαρτήτως του ότι δεν αμφισβητείται υπό του προσφεύγοντος (προβάλλοντος μόνον εν τη αρχική του αιτήσει λόγους ανωτέρας βίας αλυσιτελώς όμως, συμφώνως προς τας μνησθείσας διατάξεις αφού αυτή υπεβλήθη πέραν του εσχάτου χρονικού ορίου των 60 ημερών) αποδεικνύεται πλήρως εκ της επ' αυτής πράξεως καταθέσεως (αριθμού και ημερομηνίας πρωτοκόλλου) και 2) ανεξαρτήτως του ότι υφίστανται σοβαρά αμφιβολία περί του αν τα συνιστώντα το εργατικόν ατύχημα εξωτερικά στοιχεία και περιστατικά εξετέθησαν εις τους ιατρούς κατά την νοσηλείαν του εις την κλινικήν (δοθέντος ότι καίτοι εν τη από 3.11.78 εκθέσει ελέγχου του διενεργήσαντος εις την κλινικήν έλεγχον ιατρού ελεγκτού Κ. Κ. αναφέρεται ότι "ιστορικόν και φύλλον νοσηλείας εξητήθησαν, αλλά δεν ανευρέθησαν λόγω του μεγάλου χρονικού διαστήματος που έχει παρέλθη από τότε (πενταετία)" εις την υπό του προσφεύγοντος προσαχθείσαν και μεταγενεστέρως εκδοθείσαν ανωτέρω βεβαίωσιν της κλινικής δεν αναφέρονται ειδικώς και συγκεκριμένως τα στοιχεία εξ ων εξήχθησαν τα εν αυτή βεβαιούμενα, εν συνδυασμώ προς το ότι ενοσηλεύθη ως ιδιώτης και ουχί ως ησφαλισμένος της εν τη βεβαιώσει αναφερομένης αιτιολογίας ούσης αβασίμου διότι εν τη περιπτώσει ταύτη εκδίδεται ειδικόν βιβλιάριον ατυχήματος) ο μνησθείς ισχυρισμός του προσφεύγοντος είναι αβάσιμος και απορριπτέος, διότι ούτος

δεν αποδεικνύει ούτε καν προβάλλει ότι επεκαλέσθη εν τη κλινική την ιδιότητά του ως ησφαλισμένου, εξ ου θα εγεννάτο υποχρέωσις των ιατρών της κλινικής προς περαιτέρω αναγγελίαν του εργατικού ατυχήματος εις το ΙΚΑ ενέργεια ήτις άλλωστε εξ ουδενός στοιχείου του φακέλου αποδεικνύεται ότι εγένετο ούτε επικαλείται ο προσφεύγων άγεται εις την κρίσιν ότι ορθώς και νομίμως εκρίθη υπό της προσβαλλομένης αποφάσεως ως εκπροθέσμως υποβληθείσα η δήλωσις περί του επισυμβάντος εργατικού ατυχήματος δι' ο και δέον όπως απορριφθή η υπό κρίσιν προσφυγή ως αβάσιμος.